

Publicerad 2006-11-12 23:30 av Pässe

Till min vän

En vacker yta

Titta djupt under ytan, gräv så djupt du kan.

Ser du?

Vågar du se vad som händer och sker?

Din yta är välpolerad och glansig, men när jag skrapar blir den bubblig och ful.

Jag har nog inte vågat skrapa förr. Alltid haft bilden av den perfekta ytan.

Jag ville att den perfekta ytan skulle finnas där, vem skulle annars ha den om inte du?

Jag skrapade inte nu heller, men bubblorna visar sig för mig igår, förra veckan och förra månaden.

Inte ofta, men tillräckligt för att jag vill skrapa mer.

Hade jag skrapat för 5 år sedan, då hade där inte funnits några bubblor.

Nej, de har dykt upp nu på senaste tiden.

De kommer när du sårar någon, gör någon illa eller är avundsjuk på de runt omkring.

De kommer när du säger till dina närmsta att de är fula, inte värda att lyssna på eller snäser av dem på telefon.

Efter bubblorna kommer ärren, de som blir kvar för livet.

De ärr som bildas när dina vänner tröttnar och lämnar dig.

De ärr som inte ens du är värd att få.

Ett ärr har redan bildats utan att du vet om det, låt inte mig bli nästa!!!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pässe med Poeter.se id #1535 innehar upphovsrätten